

Vonósok Kamarazenekar. Vez.: *Kamp Salamon*, a Bach-hét művészeti vezetője, országos egyházzenei igazgató.

A Bach-hét rendezője a Pesti Evangélikus Egyház Deák téri Egyházközség és a Magyar Bach Társaság volt.

A (szokás szerint belépti díj nélküli) 19. Budapesti Bach-hetet támogatták: Belváros-Lipótváros, Budapest Főváros V. kerületi Önkormányzatának Képviselőtestülete, Magyarországi Evangélikus Egyház, Nemzeti Kulturális Alapprogram, Robert Bosch Kft., CompArgo Kft. A templom díszítésével a „KIRA Virág.”

A templom hagyománya szerint a zene-számok között rövid igehirdetés hangzott el.

A Lutheránia Énekkar honlapján (<http://lutherania.lutheran.hu>) a kórus programja és más információk (pl. az elhangzó vokális művek magyar szövege) is megtalálhatók.

A Deák téri orgonazenés áhítatok 2008-ban:

jan. 27.: *Solymosi Ferenc* — barokk mesterek és tanítványaik; febr. 24.: *Kovács Róbert* — az utóromantika nagy mesterei; márc. 30.: *Varga Petra* — Bach, Beethoven, Reger; ápr. 27.: *Marosvári Péter* — barokk koncertók; máj. 25.: *Király Csaba* — Bach orgonatriói; jún. 24. *Zászkaliczky Ágnes* — orgona és cselló (km. *Bogányi Tibor*); júl. 27.: a *Weilheimi Dekanatus Kórusa* — Kóruszene orgonával: Liszt: Missa choralis, Gárdonyi: Dicséző ének, vez.: *Walter P. Erdt*, org.: *Hans-Helmut Graeger*; aug. 31. *Szilágyi Gyula* — ibériai orgonazene; szept. 28.: *Beharka Pál* — „Hadd zengjen hálaénekiem!"; okt. 26.: *Németh Csaba* — a reformáció zenéje; nov. 30.: *Elekes Zsuzsa* — német romantika; dec. 28.: *Trajtler Gábor* — karácsonyi muzsika, km. a *Vox Nova Énekegyüttes*.

A sorozat művészeti vezetője: *Trajtler Gábor*.

Nagyváti Pál (1946–2008)

2008. február 14-én elhunyt Nagyváti Pál, aki évtizedeken keresztül szolgált kántorként Nyíregyházán a nagytemplomban, majd a kertvárosi gyülekezetben.

Ősei több nemzedéken át Nyíregyházán éltek, és a városért, a környék tanyáinak felemelkedéséért dolgoztak. Ő Kossuth Gimnázium elvégzése után lakatos lett, világi állást vállalt. Majd a fóti kántorképzőbe járt és ott tett kántori vizsgát. Az egyházban végzett munkája teológiai megalapozását is fontosnak tartotta: az evangélikus teológián lelkészi munkatársi végzettséget szerzett.

1979-ben a Nyíregyházi nagytemplom kántorának választották. Tradícióteremtő elődök nyomába lépett. A Bach és Luther iránti elkötelezett érdeklődését és lelkesedését közvetlen elődje, Gáncs Aladár oltotta belé. Nagytemplomi szolgálatában mély belső meggyőződéssel igyekezett a szlovák liturgikus gazdagság ápolásán és továbbörökítésén. Amikor megszűntek a nemzetiségi nyelvű istentiszteletek, azon munkálkodott, hogy a magyar nyelvű liturgiába mentésük át a maradandó liturgikus értékeit. Ugyanezzel a meggyőződés alapozta meg orgonás szolgálatát és karvezetői tevékenységét. A városban az evangélikus nagytemplom kiemelkedő kulturális szerepre is predesztinálva van. Nagyváti Pál folytatta a Gáncs Aladár által meghonosított „orgonafélórák” sorozatát. Ennek keretében többször adták elő Bach összes orgonaművét.

Az orgonaestekhez kapcsolódó bevezetők a művek szélesebb körben való megismertetését, megszerettetését szolgálták. Nem csak a nagytemplomban, hanem iskolákban, tanyasi gyülekezeti termekben, az encs-fancsali testvérgyülekezetben is rendszeresen tartott ismeretterjesztő előadásokat. Énekkarával több hazai templomban, Németországban és Finnországban is szerepelt.

1992-ben a nyíregyháza-kertvárosi gyülekezet hívta meg felügyelőnek és kántornak. Más körülmények között, de ugyanazzal a lendülettel és elkötelezettséggel végezte munkáját. Itt is Bach-kantáták előadására is vállalkozó kórust szervezett. Élete végéig munkálkodott a templom építésén, amelybe orgonát álmodott. Egyházzenei munkája mellett rövid ideig tevékenykedett az evangélikus egyház piliscsabai Béthel Konferenciaközpontjában és a nyíregyházi Joób Olivér Szeretetotthonban. Szabadidejében pedig intarziákat, fadaragásokat készített. Munkája megpróbáltatásaiban és az élete végén egyre elhatalmasodó betegségben mély hittel kapaszkodott Abba, Akinek szolgált.

Hitvallását híven tükrözi az a gondolat, mellyel a lapunk 2002–2003-as évfolyamában vele készült beszélgetést zárta: „Mióta megtanultam a J. J. és a S. D. G. monogramok jelentését, úgy érzem, csak ezek között lehet és kell szolgálni, és a gyülekezetet is erre kell elvezetni, hogy megérezhessük a Musica Sacra eljövendő ízét.” (FG)

Fasang Árpád (1942–2008)

2008. február 19-én elhunyt a művészi, kulturális diplomáciai és egyházban betöltött tevékenységével is fontos szerepet betöltő Fasang Árpád.

1942-ben született Orosházán. A Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában, majd a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán végezte tanulmányait. 1969-ben szerzett kitüntetéses zongoraművész-tanári diplomát. Rendszeresen publikált zenei tárgyú cikkeket, 1974-ig a Muzsika folyóirat szerkesztője volt. A Magyar Rádiónál is dolgozott zenei rendezőként. Később pedig számos tanulmánya jelent meg franciául.

Három éven keresztül Finnországban tanított. 1977 és 1991 között a Nemzeti Filharmónia szólistája volt. Életének ezt követő szakaszában egyre erősödő szerepet játszott a kulturális diplomácia. 1991 és 1994 között az UNESCO Magyar Nemzeti Bizottsága főtitkári posztját töltötte be, 2000–2004-ig pedig UNESCO-nagykövet volt Párizsban.

1992-ben alapításával kezdte tevékenységét a Magyar—Francia Ifjúsági Alapítvány, amelynek 2005-ig elnöke volt. 1995–1999 közt az Európai Demokrata Fórum magyar szekcióját igazgatta, 2006-ban pedig a Thomas More Intézet magyar szekciójának elnökévé választották.

Kulturális tevékenységét 1995-ben a Francia Érdemrend lovagi fokozatával, 2001-ben pedig a Francia Becsületrend lovagi címével méltányolták.

Jelentős szerepet töltött be az evangélikus egyházi életben is. Évtizedeken keresztül volt a Deák téri gyülekezet presbitere. Tevékenyen közreműködött Ordass Lajos püspök életművének kiadásában, majd a püspök rehabilitációjáért folytatott harc egyik élharcosa lett. Vezető szerepet vállalt az egyház megújulását célzó irat, a Lutheránus Világszövetség 1984-es magyarországi nagygyűlése után közzétett „Testvéri Szó” megfogalmazásában, majd az ebből alakult közösség tevékenységében. Az utóbbi években pedig az evangélikus értelmiség összefogásán, együttgondolkozásának serkentésén fáradozott. (FG)